

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 22/2020
10.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., кога заступа као пуномоћник Младен Влашић, адвокат из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 381/2019 од 13.02.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 10.03.2020. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА из

Образложење

Предлагач је 26.02.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 381/2019 од 13.02.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда I-1У 6713/18 као неоснован.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16 и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Према одредби члана 17. став 1. истог закона, председник непосредно вишег суда решењем одбацује или одбија жалбу без испитног поступка, или води испитни поступак, а према ставу 2. наведеног члана жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преурађена, неблаговремена, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу, при чему је жалба непотпуна ако није потписана или ако из њене садржине не може да се утврди које решење се побија. Одредбом члана 17. став 3. наведеног закона је прописано да против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Према стању у списима предмета Управног суда Р4 у 381/2019 и I-7У 6713/18 (који је раније носио ознаку I-1У 6713/18), поступајући судија Управног суда је решењем од 13.02.2020. године одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда I-7У 6713/18. У наведеном предмету поступак је окончан

пресудом од 05.02.2020. године у коме је уважена тужба тужиоца, овде предлагача, поништено оспорено решење Градског већа Града Краљева од 19.02.2018. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, а тужени орган обавезан да тужиоцу, овде предлагачу, плати трошкове управног спора у износу од 34.370,00 динара. Пресуда је достављена пуномоћнику тужиоца, овде предлагача, дана 20.02.2020. године.

С обзиром на то да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају жалба предлагача недозвољена, јер је поднета Врховном касационом суду 26.02.2020. године, а поступак у предмету Управног суда I-7У 6713/18 окончан је пресудом од 05.02.2020. године која је пуномоћнику предлагача достављена 20.02.2020. године.

Врховни касациони суд је приликом решавања имао у виду навод предлагача из жалбе да је у предмету I-7У 6713/18, дана 24.02.2020. године, поднео предлог за доношење допунског решења о трошковима поступка о коме није одлучено. Према правном ставу Врховног касационог суда израженом у више одлука, а поред осталих и у решењу овога суда Рж1 у 94/2019 од 06.09.2019. године на које предлагач указује у жалби, под окончањем поступка подразумева се одлучивање не само о главној ствари, већ и о свим споредним захтевима који су у току поступка постављени, а у које спадају и трошкови поступка. У овом конкретном случају, пресудом Управног суда I-7У 6713/18 од 05.02.2020. године одлучено је, поред осталог, о захтеву тужиоца, овде предлагача, да се тужени обавезе на плаћање трошкова управног спора, те је на тај начин управни спор окончан одлучивањем о свим захтевима који су у тужби постављени. Чињеница да је након пријема наведене пресуде пуномоћник тужиоца, овде предлагача, поднео предлог за доношење допунског решења о трошковима због тога што је незадовољан висином досуђених трошкова а не зато што о трошковима није одлучено, не значи да управни спор није окончан у смислу временског периода који се узима у обзир приликом утврђивања повреде права на суђење у разумном року.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у диспозитиву.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић